

Alfred Lauterbach (1884-1943), Styl Stanisława Augusta. Klasycyzm warszawski wieku XVIII (fragment)

Nietylko architektura, lecz również sztuka ogrodnicza znalazła w epoce Stanisława Augusta swój wyraz. W epoce saskiej oraz poprzednich, istniały w Warszawie niezbyt obszerne ogrody pałacowe zakładane geometrycznie (architektonicznie) podług wzorów francuskich lub francusko-holenderskich. Za Stanisława Augusta zwrócono się do ogrodów zamiejskich, rozległych, wzorowanych na parkach angielskich. Podług Zuga pierwszym ogrodem założonym stosownie do wymagań modnego naówczas romantyzmu, był park Kazimierza Poniatowskiego, brata królewskiego. Sztuczne grotty, sadzawki, źródła, świątynia klasyczna, turecki minaret, wiatrak, oberża, i wogóle wszystko czego ówczesny teatralny sentymentalizm wymagał, znalazło tam swe miejsce.

(...)

Ogrody zamiejskie były więc zakładane „romantycznie” lub w stylu mieszanym, jak Łazienki, gdy ogrody pałacowe w mieście trzymały się form geometrycznych. Wymieniony wyżej autor pisze o ogrodzie Saskim: Aleje, szpalery i trawniki są podług francuskiego smaku; pozostawiają one dużo miejsca i rozległe widoki, lecz mało cienia. Dlatego ogród ten odwiedzany bywa najczęściej w godzinach rannych i wieczornych.

Aby przeczytać pełną wersję publikacji kliknij [tutaj](#).